

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010104
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010104.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému U. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 09. decembra 2020 odvolanie obžalovaného U. W. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 26.08.2020, sp.zn.3T/30/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 26.08.2020, sp.zn.3T/30/2020 bol obžalovaný U. W. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 04.03.2020 v čase približne o 20.00 hod. v W. nad W. na ul. C. č. XXX/XX v kuchyni rodinného domu po predchádzajúcom slovnom konflikte so starým otcom poškodeným D. W., nar. XXXX vulgárne poškodenému nadával a vyhrážal sa mu so slovami: "Pôjdeš do hrobu", čím u poškodeného D. W. vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu ho napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť všetkých jeho výrokov.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na záverečnú reč svojho obhajcu a týmto navrhol odvolaciemu súdu, aby sa s ňou oboznámil. Má za to, že v konaní nebolo preukázané, že by spáchal skutok, z ktorého je obžalovaný a pred ktorého spáchanie ho I. stupňový súd odsúdil. Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd I. stupňa však pri hodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s kritériami vyplývajúcimi zo základnej zásady trestného

konania uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, s prihliadnutím k ďalším základným zásadám trestného konania najmä v zásade prezumpcie neviny v zmysle § 2 ods. 4 Tr. poriadku. Tento jeho nesprávny postup pri hodnotení dôkazov viedol k nesprávnemu záveru o vine.

Zo zásady prezumpcie neviny vyplýva najmä to, že:

- obvinenému musí byť vina dokázaná,
- v prípade pochybností o skutokovej otázke významnej pre rozhodnutie súd musí rozhodnúť v prospech obvineného.

Použitie uvedeného princípu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), prichádza do úvahy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní v dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitým zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne zistenie stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že v konaní nebolo preukázané, že spáchal prečin nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona. Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/ b/, c/, d/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou vyhlásený v trestnom konaní sp.zn.: 3T/30/2020-235 dňa 26.08.2020 a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu. Ďalej uvádza, že ak by odvolací súd napriek všetkému vyššie uvedenému dospel k záveru, že spáchal trestný čin z ktorého spáchania bol uznaný za vinného v zmysle napadnutého rozsudku, navrhol, aby mu odvolací súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 (slovom: šesťnásť) mesiacov. Má za to, že trest odňatia slobody v trvaní 16 (slovom: šesťnásť) mesiacov bude dostatočný na jeho prevýchovu.

Obžalovaný aj sám doplnil písomné dôvody odvolania (písomné podanie doručené tunajšiemu súdu dňa 10.11.2020) s tým, že má za to, že výška trestu, ktorú má za sebou bola dostačujúca z dôvodu, že je dostatočne potrestaný a nespravodlivo umiestnený do výkonu väzby. Táto vec je podľa neho výmysel od jeho starého otca. Pred výkonom väzby mal nastúpiť na odvykačku a odísť natrvalo od svojej vtedajšej priateľky, čo neuskutočnil. Po príchode od priateľky mu bolo od starého otca oznámené, že už sa dlho neohreje a „pôjde tam kde patrí“. Dopil pohár striku, išiel si zahrať na elektrickú gitaru a hliadka mu vtrhla do izby a pohrozila, aby to nechal a dali mu putá. Je pravdou, že sa spočiatku priznával, ale stratil trepezlivosť, lebo s prepáčením za „nič“ mu bol uložený trest vo výmere 18 mesiacov, ktorý je pre neho neprimeraný. Je pravda, že sa nerozumne a nesprávne správal, no nebolo to hodné takéhoto trestu odňatia slobody. Je si vedomý toho, že bol už viackrát súdne trestaný, avšak táto vec je skutočne vymyslená naschvál, a to kvôli liečbe jeho závislosti, ktorú na slobode na plnej čiare zavrhol. Požiadal súd o zhovievavosť, pričom prijme každý alternatívny trest aj súdom nariadenú ústavnú liečbu, na ktorú nastúpi ihneď po prepustení z väzby.

Ku dôvodom odvolania obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len „prokurátor“) a poškodený D. W..

Prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine uvedeného rozsudku, pričom nemá žiadne výhrady ani voči konaniu, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo ako aj s výrokom o treste, súdom uložený trest považuje za primeraný a spravodlivý. K námietkam uvedeným v odôvodnení odvolania obhajcom obžalovaného U. W. je potrebné uviesť, že s týmito nesúhlasí, tieto nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch. Uvedený rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch hodnotí ako zákonný a vecne správny, súd na podklade vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní správne ustálil skutkový stav veci, uznal vinu obžalovanému U. W., konanie obžalovaného správne vyhodnotil i po právnej stránke a súčasne mu za jeho spáchanie uložil zákonu zodpovedajúci, primeraný trest. Má za to, že skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie sa stal, tento vykazuje zákonné znaky vyššie uvedeného prečinu a súčasne je preukázané, že sa ho dopustil obžalovaný U. W. Je toho názoru, že okresný súd na podklade dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodný a primeraný je tiež výrok o uložení trestu odňatia slobody s jeho zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Z odpisu registra trestov týkajúceho sa obžalovaného U. W. vyplýva, že doteraz bol 6 krát súdne trestaný z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR bol doteraz 4 krát priestupkovo postihnutý z toho dva krát pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno

d) zákona č. 372/1990 Zb. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného U. W. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. G.. P. P. ako nedôvodné zamietol.

Poškodený D. W. vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázal na to, že po preštudovaní zdôvodnenia odvolania voči rozsudku sp.zn. 3T/30/2020 zo dňa 26.8.2020 prichádza k záveru, že trest odňatia slobody pre jeho vnuka U. W. je neadekvátny to znamená neprimeraný a doterajší pobyt v llave je dostačujúci. Po odpykaní trestu je žiadúce, aby nastúpil na súdom nariadenú protidrogovú a protialkoholickú liečbu spojenú s pracovnou terapiou. Len po jej absolvovaní sa bude môcť zaradiť do spoločnosti a viesť slušný usporiadaný život.

Ku vyjadreniu prokurátora a poškodeného k odvolaniu obžalovaného sa obžalovaný a ani jeho obhajca do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadrili.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poškodený D. W. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol pre prípad pokračovania väzby, aby bola nariadená protitoxikomanická liečba spojená s pracovnou terapiou, pretože len v takomto prípade to bude mať u neho nejaký prínos.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného. Nad rámec týchto dôvodov uviedol, že podľa jeho názoru sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na závery znaleckého posudku č.71/2020, ktorým bol posudzovaný duševný stav obžalovaného. Znalec v záveroch konštatoval, že v inkriminovanom čase boli ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného zmenšené. I keď požitie alkoholu v kombinácii s psychofarmatickými liekmi si privodil sám. Liečenie ústavnou formou je u obžalovaného potrebné a zdôraznil, že takéto liečenie má výchovné pôsobenie, represívne ako aj preventívne pôsobenie. Taktiež upriamil pozornosť aj na samotné vyjadrenie poškodeného, ktorý sám uviedol, že trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov je neprimeraný, pričom v kombinácii s ochranným liečením postačuje aj trest, ktorý by pokrýval doterajší výkon väzby.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu dodal, že mu je to celé veľmi ľúto a chce sa všetkým za túto vec ospravedlniť. Vôbec sa toto nemuselo stať, keby nastúpil liečbu. On má dedka rád. Doterajší výkon väzby považuje za dostačujúci.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku, podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 09. decembra 2020 na podklade podaného odvolania obžalovaného, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného, o výpoveď svedka- poškodeného D. W., o výpoveď svedka F. W., o znalecký posudok č.71/2020 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria ako aj o relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného za vinného

z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že okresný súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s kritériami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a s prihliadnutím na zásadu prezumpcie neviny v zmysle § 2 ods. 4 Tr. por., tak v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o uznaní viny obžalovaného za predmetný skutok dostatočne zdôvodnil. Hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe napadnutého rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmery. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému takmer na samej dolnej zákonom upravenej trestnej hranici vo výmere 18 mesiacov (po úprave trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami a zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu zo 6 mesiacov na 16 mesiacov; zákonom upravená sadzba podľa ktorej okresný súd ukladal obžalovanému trest predstavuje výmeru 16 mesiacov až 3 roky), pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a správnom zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., zodpovedá zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného

spoločnosťou. Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

K námietke obžalovaného, že trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov uložený okresným súdom obžalovanému je neprímerane prísny, odvolací súd uvádza, že z odpisu z registra trestov na obžalovaného ako aj z jeho výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil obdobného protiprávneho správania voči poškodenému, a napriek tomu, že bolo na neho pôsobené nepodmienečnými trestami odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a vo výmere 8 mesiacov vrátane absolvovania ochranného liečenia protialkoholického v ústavnej forme a ochranného liečenia protitoxikomanického v ústavnej forme a od 27.04.2018 v ambulantnej forme, tieto na neho nemali dostatočný prevýchovný účinok, keď sa voči poškodenému (vlastnému starému otcovi) opätovne dňa 04.03.2020 dopustil predmetného trestného činu.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty neviedli k prevýchove páchatel'a, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život.

Vzhľadom na opakované páchanie obdobnej trestnej činnosti obžalovaného voči poškodenému ako aj vzhľadom na závery znalca z odvetvia psychiatrie ohľadne osoby obžalovaného (znalecký posudok č.71/2020) sa odvolaciemu súdu trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 18 mesiacov javí skôr ako mierny, a nie prísny, avšak z dôvodu absencie odvolania prokurátora pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného nebolo možné obžalovanému v odvolacom konaní uložený trest sprísniť. Za týchto okolností sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou obžalovaného, že by mu bolo možné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom upravenej trestnej hranice trestu odňatia slobody s použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Rovnako správny a v súlade s ustanovením § 73 ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. je výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, nakoľko spáchal predmetný trestný čin pod vplyvom návykovej látky a podľa záverov znalca z odvetvia psychiatrie jeho pobyt na slobode je nebezpečný, pričom obžalovaný svoje konanie v čase skutku vedel a mohol ovládať len v zmenšenej miere (toto zmenšenie bolo spôsobené len a výlučne kombinovanou intoxikáciou alkoholom a psychofarmakami, ktoré si obžalovaný privodil sám).

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a o ochrannom opatrení v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.